

KNJIGA PROROKA ZAHARIJE

GLAVA 1

Osmoga mjeseca druge godine Darijeve, do|e rije~ Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idova govore}i:

1:2 Gospod se vrlo razgnjevi na oce va{e.

1:3 Zato im reci: ovako veli Gospod nad vojskama: vratite se k meni, govori Gospod nad vojskama, i ja }u se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama.

1:4 Ne budite kao oci va{i, kojima vikahu pre|a{nji proroci govore}i: ovako veli Gospod nad vojskama: vratite se sa zlijeh putova svojih i od zlijeh djela svojih; ali ne poslu{a{e niti pazi{e na me, govori Gospod.

1:5 Oci va{i gdje su? i ti proroci `ive li dovijeka?

1:6 Ali rije~i moje i uredbe moje koje zapovijedah slugama svojim prorocima ne stigo{e li oce va{e? te se oni obrati{e i reko{e: kako Gospod nad vojskama bje{e namislio u~initi nam prema putovima na{im i po djelima na{im, tako nam u~ini.

1:7 Dvadeset ~etvrtoga dana jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Savat, druge godine Darijeve, do|e rije~ Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idova govore}i:

1:8 Vidjeh no}u, a to ~ovjek jaha{e na konju ri|u, i staja{e me|u mirtama koje bijahu u dolu, a za njim bijahu konji ri|i, {areni i bijeli.

1:9 I rekoh: {ta je ovo, gospodaru moj? A an|eo koji govora{e sa mnom re~e mi: ja }u ti pokazati {to je ovo.

1:10 Tada ~ovjek koji staja{e me|u mirtama progovori i re~e: ovo su koje posla Gospod da oblaze zemlju.

1:11 I oni progovori{e an|elu Gospodnjemu koji staja{e me|u mirtama, i reko{e: mi obidosmo zemlju, i gle, sva zemlja po~iva i mirna je.

1:12 Tada an|eo Gospodnji odgovori i re~e: Gospode nad vojskama, kad }e{ se ve} smilovati Jerusalimu i gradovima Judinijem, na koje se gnjevi{ve} sedamdeset godina?

1:13 A Gospod odgovori an|elu koji govora{e sa mnom, dobrijem rije~ima, milijem rije~ima.

1:14 I re~e mi an|eo koji govora{e sa mnom: vi~i i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: revnujem za Jerusalem i za Sion veoma.

1:15 I gnjevim se silno na narode bezbri`ne, jer se malo razgnjevih a oni pomogo{e na zlo.

1:16 Zato ovako veli Gospod: obratih se k Jerusalimu milo}u, dom }e se moj opet sazidati u njemu, govori Gospod nad vojskama, i u`e }e se zategnutu preko Jerusalima.

1:17 Jo{ vi~i i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: opet }e gradovi moji obilovati dobrom, i Gospod }e opet utje{iti Sion i opet }e izabrati Jerusalem.

1:18 Tada podigoh o~i svoje i vidjeh, i gle, ~etiri roga.

1:19 I rekoh an|elu koji govora{e sa mnom: {to je to? A on mi re~e: to su rogovi koji razmetnu{e Judu, Izrailja i Jerusalem.

1:20 Potom pokaza mi Gospod ~etiri kova~a.

1:21 I rekoh: {ta su ti do{li da rade? A on odgovori i re~e: ono su rogovi koji razmetnu{e Judu da niko ne podi`e glave; a ovi do|o{e da ih upla{e, da

odbiju rogove narodima, koji podigoše rog na zemlju Judinu da je razmetnu.

GLAVA 2

Opet podigoh oči svoje i vidjeh, i gle, ~ovjek, i u ruci mu u`e mjera~ko.

2:2 I rekoh: kuda ideš? A on mi re~e: da izmjerim Jerusolim da vidim kolika mu je {irina i kolika mu je du`ina.

2:3 I gle, an|eo koji govoraše sa mnom izide, i drugi an|eo izide mu na susret.

2:4 I re~e mu: tr~i, govori onom mladi}u i reci: Jerusolimljani }e se naseliti po selima radi mno{tva ljudi i stoke {to }e biti u njemu.

2:5 I ja }u mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i bi}u za slavu usred njega.

2:6 Ej, ej, bje`ite iz zemlje sjeverne, govori Gospod, jer vas razasuh u ~etiri vjetra nebeska, govori Gospod.

2:7 Ej Sione, koji sjedi{ kod k}eri Vavilonske, izbavi se.

2:8 Jer ovako veli Gospod nad vojskama: za slavom posla me k narodima, koji vas oplijeniše; jer ko ti~e u vas, ti~e u zjenicu oka njegova.

2:9 Jer evo ja }u mahnuti rukom svojom na njih, i bi}e plijen slugama svojim, i pozna}ete da me je poslao Gospod nad vojskama.

2:10 Pjevaj i veseli se, k}eri Sionska, jer evo ja idem i nastava}u usred tebe, govori Gospod.

2:11 I mnogi }e se narodi prilijepiti ka Gospodu u taj dan, i bi}e mi narod, i ja }u nastavati usred tebe, i pozna}e{ da me je poslao k tebi Gospod nad vojskama.

2:12 I Gospod }e naslijediti Judu, svoj dio, u zemlji svetoj, i opet }e izabrati Jerusolim.

2:13 Neka mu~i svako tijelo pred Gospodom, jer usta iz svetoga stana svojega.

GLAVA 3

Poslje mi pokaza Isusa poglavara sve{teni~koga, koji stajaše pred an|elom Gospodnjim, i

Sotonu, koji mu stajaše s desne strane da ga pre.

3:2 A Gospod re~e Sotoni: Gospod da te ukori, Sotono, Gospod da te ukori, koji izabra Jerusolim. Nije li on glavnja istrgnuta iz ognja?

3:3 A Isus bijaše obu~en u haljine prljave, i stajaše pred an|elom.

3:4 A on progovori i re~e onima koji stajahu pred njim: skinite s njega te prljave haljine. I re~e mu: vidi, uzeh s tebe bezakonje tvoje, i obukoh ti nove haljine.

3:5 I rekoh mu: neka mu metnu ~istu kapu na glavu. I metnuše mu ~istu kapu na glavu, i obukoše mu haljine; a an|eo Gospodnji stajaše.

3:6 I an|eo Gospodnji zasjeđo~i Isusu govore}i:

3:7 Ovako veli Gospod nad vojskama: ako uzide{ mojim putovima, i ako uzdr`i{ {to sam naredio da se dr`i, tada }e{ ti suditi domu mojemu i ~uva}e{ trijemove moje, i da}u ti da hodi{ me|u ovima {to stoje.

3:8 ^uj, Isuse poglavaru sve{teni~ki, ti i drugovi tvoji {to sjede pred tobom, jer su ti ljudi ~udo; evo, ja }u dovesti slugu svojega, klicu.

3:9 Jer gle, kamen koji metnuh pred Isusa, na tom je jednom kamenu sedam o~iju; gle, ja }u ga otesati, govori Gospod nad vojskama, i uze}u bezakonje te zemlje u jedan dan.

3:10 U taj dan, govori Gospod nad vojskama, zva}ete svaki bli`njega svojega pod vinovu lozu i pod smokvu.

GLAVA 4

Potom vrati se an|eo koji mi govoraše, i probudi me kao ~ovjeka koji se budi oda sna.

4:2 I re~e mi: {ta vidiš? A ja rekoh: vidim, eto svije}njak sav od zlata, i gore na njemu ~a{a, i sedam `i`aka njegovijeh na njemu, i sedam lijevaka za sedam `i`aka {to su gore na njemu,

4:3 I dvije masline uza nj, jedna s desne strane ~a{i a jedna s lijeve.

4:4 I progovorih an|elu koji govoraše sa mnom, i rekoh: {ta je to, gospodaru moj?

4:5 A an|eo koji govora{e sa mnom odgovori i re~e mi: zar ne zna{ {to je to? I rekoh: ne, gospodaru moj.

4:6 A on odgovori i re~e mi govore}i: to je rije~ Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krjepo{u nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama.

4:7 [to si ti, goro velika, pred Zorovaveljem? ravnica; i on }e iznijeti najvi{i kamen, s usklicima: milost, milost njemu.

4:8 I do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

4:9 Ruke Zorovaveljeve osnova{e ovaj dom, ruke }e njegove i dovr{iti, i pozna}e{ da me je Gospod nad vojskama poslao k vama.

4:10 Jer ko je prezreo dan malijeh stvari? jer }e se radovati kad vide kamen mjera~ki u ruci Zorovavelju onijeh sedam o~iju Gospodnjih koje prelaze svu zemlju.

4:11 Tada odgovaraju}i rekoh mu: {to su one dvije masline s desne strane svije}njaku i s lijeve?

4:12 I opet progovorih i rekoh mu: {to su one dvije gran~ice maslinove, {to su me|u dva lijevka zlatna, koji to~e zlato?

4:13 I re~e mi govore}i: zar ne zna{ {to je to? A ja rekoh: ne, gospodaru moj.

4:14 Tada re~e: to su dvije masline koje stoje kod Gospoda sve zemlje.

GLAVA 5

Potom opet podigoh o~i svoje i vidjeh, a to knjiga le}a{e.

5:2 I on mi re~e: {ta vidi{? A ja rekoh: vidim knjigu gdje leti, du`ina joj dvadeset lakata a {irina deset lakata.

5:3 Tada mi re~e: to je prokletstvo koje iza|e na svu zemlju, jer svaki koji krade istrijebi}e se po njoj s jedne strane, i koji se god kune krivo istrijebi}e se po njoj s druge strane.

5:4 Ja }u je pustiti, govori Gospod nad vojskama, te }e do}i na ku}u lupe`u i na ku}u onome koji se kune mojim imenom krivo, i staja}e mu usred ku}e i satr}e je, i drvlje joj i kamenje.

5:5 Potom izide an|eo koji govora{e sa mnom, i re~e mi: podigni o~i svoje i vidi {ta je ovo {to izlazi.

5:6 A ja rekoh: {ta je? A on re~e: to je efa {to izlazi. I re~e: to im je oko po svoj zemlji.

5:7 I gle, podiza{e se talanat olova, i jedna `ena sije|a{e usred efe.

5:8 I on re~e: to je bezbo`nost. I vr`e je usred efe, i vr`e onaj komad olova ozgo na `drijelo joj.

5:9 I podigoh o~i svoje i vidjeh, a to dvije `ene izla`ahu, i vjetar im bija{e pod krilima, a krila im bijahu kao u rode, i digo{e efu me|u zemlju i nebo.

5:10 I rekoh an|elu koji govora{e sa mnom: kuda one nose efu?

5:11 A on mi re~e: da joj na~ine ku}u u zemlji Senaru; i ondje }e se namjestiti i postaviti na svoje podno`je.

GLAVA 6

Potom opet podigoh o~i svoje, i vidjeh, a to ~etvora kola izla`ahu izme|u dvije gore, a te gore bijahu od mjedi.

6:2 U prvijem kolima bjehu konji ri|i, a u drugim kolima konji vrani,

6:3 A u tre}im kolima konji bijeli, a u ~etvrtijem kolima konji {areni, jaki.

6:4 I progovoriv rekoh an|elu koji govora{e sa mnom: {ta je to, gospodaru moj?

6:5 A an|eo odgovori i re~e mi: to su ~etiri vjetra nebeska, koji izlaze ispred Gospoda sve zemlje, gdje staja{e.

6:6 Konji vrani {to su u jednijem, oni idu u sjevernu zemlju; a bijeli idu za njima; a {areni idu u zemlju ju`nu.

6:7 I jaki iza{av{i }ahu da idu i prolaze zemlju; i re~e: idite prolazite zemlju. I stado{e prolaziti zemlju.

6:8 Tada me zovnu, i re~e mi: vidi, koji otido{e u zemlju sjevernu, umiri{e duh moj u zemlji sjevernoj.

6:9 Potom mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

6:10 Uzmi od roblja, od Heldaja i od Tovije i od Jedaje, koji do|o{e iz Vavilonske, pa do|i istoga dana i u|i u dom Josije sina Sofonijina.

6:11 Uzmi srebra i zlata, i na-ini vijence, i metni na glavu Isusu sinu Josedekovu, poglavaru sve{teni-kom,

6:12 I reci mu govore}i: ovako veli Gospod nad vojskama: evo ~ovjeka, kojemu je ime klica, koja }e klijadi s mjesta svoga i sagra}e crkvu Gospod-nju.

6:13 Jer }e on sagra}iti crkvu Gospodnju, i nosi-}e slavu, i sjedje}e i vladati na svom prijestolu, i bi}e sve{tenik na prijestolu svom, i svjet mirni bi}e me|u objema.

6:14 I vijenci neka budu Elemu i Toviji i Jedaji i Henu sinu Sofonijinu za spomen u crkvi Gospod-njoj.

6:15 I koji su daleko, do}i }e i gradi}e crkvu Gospodnju, i pozna}ete da me je Gospod nad voj-skama poslao k vama. I to }e biti ako uzaslu{ate glas Gospoda Boga svojega.

GLAVA 7

Potom ~etvrte godine cara Darija do|e rije~ Gospodnja Zahariji ~etvrtoga dana devetoga mjeseca, Hasleva,

7:2 Kad posla{e u dom Bo`ji Sarasara i Rege-meleha i ljude svoje da mole Gospoda,

7:3 I da govore sve{tenicima, koji bijahu u do-mu Gospoda nad vojskama, i prorocima, i reku: ho}emo li plakati petoga mjeseca odvajaju}i se, kako ~inismo ve} toliko godina?

7:4 I do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

7:5 Ka`i svemu narodu zemaljskom i sve{tenici-ma, i reci: kad postiste i tu`iste petoga i sedmoga mjeseca za sedamdeset godina, eda li meni posti-ste?

7:6 A kad jedete i pijete, ne jedete li i ne pijete li sami?

7:7 Nijesu li to rije~i koje je Gospod proglasio preko pre|a{njih proroka, kad Jerusalem bija{e na-

seljen i miran i gradovi njegovi oko njega, i kad bi-ja{e naseljen ju`ni kraj i ravnica?

7:8 Do|e rije~ Gospodnja Zahariji govore}i:

7:9 Ovako govori Gospod nad vojskama: sudite pravo i budite milostivi i `alostivi jedan drugom.

7:10 I ne ~inite krivo udovici ni siroti, inostran-cu ni siromahu, i ne mislite zlo jedan drugom u sr-cu svom.

7:11 Ali ne htje{e slu{ati, i uzmakoe ramenom natrag, i zatisko{e u{i svoje da ne ~uju.

7:12 I srcem svojim otvrdnu{e kao dijamanat da ne ~uju zakona i rije~i koje sla Gospod nad vojska-ma duhom svojim preko proroka pre|a{njih; zato do|e velik gnjev od Gospoda nad vojskama.

7:13 Zato kao {to on vika a oni ne slu{a{e, tako i oni vika{e a ja ih ne slu{ah, govori Gospod nad vo-jskama.

7:14 Nego ih razmetnuh vihorom po svijem na-rodima, kojih ne poznava{e, i zemlja opustje iza njih da niko u nju ne doho|a{e niti se iz nje vra}a-{e, i obrati{e milu zemlju u pusto{.

GLAVA 8

Opet do|e rije~ Gospoda nad vojskama govo-re}i:

8:2 Ovako veli Gospod nad vojskama: revnujem za Sion velikom revno}u, i velikim gnjevom rev-nujem za nj.

8:3 Ovako veli Gospod: vratih se u Sion i nase-lih se usred Jerusalima, i Jerusalem }e se zvati grad istiniti, i gora Gospoda nad vojskama sveta gora.

8:4 Ovako veli Gospod nad vojskama: opet }e sjedjeti starci i starice po ulicama Jerusalimskim, svatko sa {takom u ruci od velike starosti.

8:5 I ulice }e gradske biti pune djeti}a i djevoja-ka, koje }e se igrati po ulicama.

8:6 Ovako veli Gospod nad vojskama: ako je ~u-dno u o-ima ostatku toga naroda u ovo vrijeme, eda li }e biti ~udno i u mojim o-ima? govori Go-spod nad vojskama.

8:7 Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja }u izbaviti svoj narod iz zemlje isto~ne i zemlje zapadne.

8:8 I dove}u ih, i oni }e nastaviti usred Jerusalema, i bi}e mi narod i ja }u im biti Bog, istinom i pravdom.

8:9 Ovako veli Gospod nad vojskama: neka vam se ukrijepe ruke koji slu}ate u ovo vrijeme ove rije~i iz usta proro~kih od dana kad se osnova dom Gospoda nad vojskama da se sazida crkva.

8:10 Jer prije tih dana ne bje}e plate ni za ~ovjeka ni za `ivin~e, niti bje}e mira od neprijatelja ni onome koji odla`a}e ni onome koji dola`a}e i pustih sve ljude jednoga na drugoga.

8:11 A sada ne}u biti kao prije ostatku toga naroda, govori Gospod nad vojskama.

8:12 Nego }e usjev biti miran, vinova }e loza nositi plod svoj, i zemlja }e ra|ati rod svoj, i nebo }e davati rosu svoju; i sve }u to dati u na{ljedstvo ostatku tog naroda.

8:13 I kao {to bijaste uklin me |u narodima, dome Judin i dome Izrailjev, tako }u vas izbaviti te }ete biti blagoslov; ne boj te se, neka vam se okrijepe ruke.

8:14 Jer ovako veli Gospod nad vojskama: kao {to vam namislih zlo u~initi, kad me razgnjevi}e oci va{i, veli Gospod nad vojskama, i ne raskajah se,

8:15 Tako opet u ove dane namislih da dobro ~inim Jerusalimu i domu Judinu; ne bojte se.

8:16 Ovo je {to treba da ~inite: govorite istinu jedan drugom, sudite pravo i mirno na vratima svojim;

8:17 I ne mislite jedan drugome zlo u srcu svom, i ne ljubite krive zakletve, jer na sve to mrzim, govori Gospod.

8:18 Potom do|e mi rije~ Gospoda nad vojskama govore}i:

8:19 Ovako veli Gospod nad vojskama: post ~etvrtoga mjeseca, i post petoga i post sedmoga i post desetoga obrati}e se domu Judinu u radost i veselje i u praznike vesele; ali ljubite istinu i mir.

8:20 Ovako veli Gospod nad vojskama: jo{ }e dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova;

8:21 Dolazi}e stanovnici jednoga u drugi govore}i: hajdemo da se molimo Gospodu i da tra`imo Gospoda nad vojskama; idem i ja.

8:22 Tako }e do}i mnogi narodi i silni narodi da tra`e Gospoda nad vojskama u Jerusalimu i da se mole Gospodu.

8:23 Ovako veli Gospod nad vojskama: u to }e vrijeme deset ljudi od svih jezika narodnih uhvatiti jednoga Judejca za skut govore}i: idemo s vama, jer ~ujemo da je Bog s vama.

GLAVA 9

Breme rije~i Gospodnje zemlji Adrahu i Damasku, gdje }e po~nuti, jer je Gospodnje oko na ljudima i na svijem plemenima Izrailjevi~em.

9:2 I Emat }e zahvatiti, i Tir i Sidon, ako i jesu veoma mudri,

9:3 I Tir sagradi sebi grad, i sabra srebra kao praha, i zlata kao kala po putu.

9:4 Gle, Gospod }e ga otjerati, i vr}i }e u more silu njegovu, i on }e ognjem izgorjeti.

9:5 Askalon }e vidjeti i upla{i}e se, i Gaza }e se vrlo uzmu~iti, i Akaron, {to ga osramoti nadanje njegovo, i poginu}e car u Gazi; i Askalon se ne}e naseliti.

9:6 I u Azotu }e sjedjeti tu|in, i ponos }u Fili~tejski zatrti.

9:7 I ukloni}u krv njihovu od usta njihovijeh, i gadove njihove iz zuba njihovijeh, i ko ostane bi}e i on Boga na{ega, i bi}e kao poglavar u Judi, a Akaron kao Jevusejac.

9:8 I postavi}u oko kod doma svojega suprot vojsci, suprot onima koji odlaze i dolaze, i nastojnik ne}e vi}e prolaziti kroz njih, jer sada pogledah svojim o~ima.

9:9 Raduj se mnogo, k}eri Sionska, podvikuj, k}eri Jerusalemska; evo, car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i ja}e na magarcu, i na magaretu, mladetu magari~inu.

9:10 Jer }u istrijebiti iz Jefrema kola i iz Jerusaelima konje; i istrijebi}e se luk ubojiti; i on }e kazivati mir narodima, i vlast }e mu biti od mora do mora i od rijeke do krajeva zemaljskih.

9:11 A ti, za krv zavjeta tvojega pustih su`nje tvoje iz jame, gdje nema vode.

9:12 Vratite se ka gradu, su`nji, koji se nadate, jo{ ti i danas javljam da }u ti platiti dvojinom.

9:13 Jer zapeh sebi Judu kao luk, i napunih Jefrema, i podigoh sinove tvoje, Sione, na sinove tvoje, Javane, i u-inih te da si kao ma~ juna~ki.

9:14 I Gospod }e se pokazati nad njima, i strijela }e njegova iza}i kao munja, i Gospod }e Gospod zatrubiti u trubu i po}i }e s viorima ju`nijem.

9:15 Gospod nad vojskama zaklanja}e ih, i oni }e jesti pogaziv{i kamenje iz pra}e, i pi}e podvikuju}i kao od vina, i bi}e puni kao ~a{a, kao uglovi od oltara.

9:16 I Gospod Bog njihov izbavi}e ih u taj dan kao stado svojega naroda, jer }e se kamenje u vijencu podignuti u zemlji njegovoj.

9:17 Jer koliko }e biti dobro njegovo i kolika ljepota njegova! od `ita }e rasti momci a od slatkog vina djevojke.

GLAVA 10

I {tite od Gospoda da`da u vrijeme poznoga da`da, Gospod }e pustiti munje, i da}e vam izobila da`da i svakome trave u polju.

10:2 Jer likovi govore ni{tavilo i vra~i vide la` i govore zaludne sne, tje{e ta{tinom; zato otido{e kao stado, i ojadi{e se, jer ne bje{e pastira.

10:3 Gnjev se moj raspali na pastire, i pokarah jarce; jer Gospod nad vojskama obide stado svoje, dom Judin, i u~ini da su mu kao konj oki}en za boj.

10:4 Od njega je ugao, od njega kolje, od njega luk ubojiti, od njega izlazi i svaki nastojnik.

10:5 I oni }e biti kao junaci, gazi}e u boju kao blato po ulicama, i bi}e se, jer je Gospod s njima, i koji ja{u na konjima osramoti}e se.

10:6 I ukrijepi}u dom Judin, i dom }u Josifov spasti, i dove{u ih natrag, jer mi ih je `ao, i bi}e kao da ih nijesam odbacio, jer sam ja Gospod Bog njihov i usli{i}u ih.

10:7 I oni od Jefrema bi}e kao junak, i srce }e im biti veselo kao od vina, i sinovi njihovi vidje}e i veseli}e se, i srce }e im se radovati o Gospodu.

10:8 Zazvi`da}u im i sabra}u ih, jer }u ih izbaviti, i oni }e se umno`iti kao {to su se bili umno`ili.

10:9 I rasija}u ih me|u narode da se u daljnjem mjestima opominju mene, i `ive}i sa sinovima svojim da se vrate.

10:10 I dove{u ih natrag iz zemlje Misirske, i sabra}u ih iz Asirske, i dove{u ih u zemlju Galadsku i na Livan; i ne}e im biti dosta mjesta.

10:11 I od tjeskobe }e prije}i preko mora, i razbi}e vale u moru, i sve }e dubine rijeci presahnuti, i obori}e se ponos Asirski i palica }e se Misirska uzeti.

10:12 I ukrijepi}u ih Gospodom, i oni }e hodati u ime njegovo, govori Gospod.

GLAVA 11

O tvori, Livane, vrata svoja, i oganj neka pro`dre kedre tvoje.

11:2 Ridaj, jelo, jer pade kedar, jer krasnici propado{e; ridajte, hrastovi Vasanski, jer se posije~e {uma ogra|ena.

11:3 Stoji jauk pastira, jer se zatr slava njihova; stoji rika lavova, jer se opusto{i ponos Jordanski.

11:4 Ovako veli Gospod Bog moj: pasi ovce klanice,

11:5 Koje ubijaju oni koji ih dr`e, niti ih ko krievi, i koji ih prodaju govore: blagosloven da je Gospod, obogatih se; i koji ih pasu, nijedan ih ne `ali.

11:6 Zato ne}u vi{e `aliti stanovnika zemaljskih, govori Gospod, nego }u evo predati jednoga drugome u ruke i u ruke caru njihovu, i oni }e potrti zemlju a ja je ne}u izbaviti iz ruku njihovijeh.

11:7 I pasoh ovce klanice, nevoljne od stada, i uzev dva {tapa nazvah jedan blagost, a drugi nazvah sveza, i pasoh stado.

11:8 I pogubih tri pastira za mjesec dana, jer se du{a moja lju}a{e na njih, i du{a njihova mr`a{e na me.

11:9 I rekoh: ne}u vas vi{e pasti; koja pogine neka pogine, i koja propadne neka propadne, i koje ostanu neka jedu meso jedna drugoj.

11:10 I uzeh svoj {tap, blagost, i slomih ga da ukinem zavjet svoj koji u-inih sa svijem narodima.

11:11 I ukide se onoga dana, i nevoljni od stada, koji gledahu na me, pozna{e doista da bje{e rije~Gospodnja.

11:12 I rekoh im: ako vam je drago, dajte mi moju platu; ako li nije, nemojte; i izmjeri{e mi platu, trideset srebrnika.

11:13 I re-e mi Gospod: baci lon~aru tu ~asnu cijenu kojom me precijeni{e. I uzev trideset srebrnika bacih ih u dom Gospodnji lon~aru.

11:14 Potom slomih drugi {tap svoj, svezu, da ukinem bratstvo izme|u Jude i Izrailja.

11:15 I Gospod mi re-e: uzmi jo{te opravu bezumna pastira.

11:16 Jer evo ja }u podignuti pastira u zemlji, koji ne}e obilaziti one koja gine, ne}e tra`iti neja-ke, niti }e lije~iti ranjene, niti }e nositi sustale, nego }e jesti meso od pretilijeh, i papke }e im kidati.

11:17 Te{ko pastiru nikakom, koji ostavlja stado! Ma~ mu je nad mi{icom i nad desnijem okom; mi{ica }e mu usahnuti i desno }e mu oko potamnjeti.

GLAVA 12

Breme rije~i Gospodnje za Izrailja. Govori Gospod, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju, i stvorio ~ovjeku duh koji je u njemu:

12:2 Evo, ja }u u~initi Jerusalem ~a{om za opijanje svijem narodima unaokolo, koji }e opsjesti Jerusalem ratuju}i na Judu.

12:3 I u taj }u dan u~initi Jerusalem te{kim kamenom svijem narodima; koji ga god htjedbudu

dignuti, satr}e se, ako bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj.

12:4 U taj }u dan, govori Gospod, u~initi da svi konji budu pla{ljivi i svi konjanici bezumni; i otvori }u o~i svoje na dom Judin, i oslijepi}u sve konje narodima.

12:5 Te }e govoriti glavari Judini u srcu svom: jaki su mi stanovnici Jerusalimski Gospodom nad vojskama, Bogom svojim.

12:6 U onaj }u dan u~initi da glavari Judini budu kao ognji{te u drvima i kao lu~ zapaljen u snopovima, te }e pro`drijeti i nadesno i nalijevo sve narode unaokolo, a Jerusalem }e jo{ ostati na svom mjestu, u Jerusalimu.

12:7 I Gospod }e sa-uvati {atore Judine najprije, da se ne di`e nad Judom slava doma Davidova i slava stanovnika Jerusalimskih.

12:8 U onaj }e dan Gospod zaklanjati stanovnike Jerusalimske, i najslabiji me|u njima bi}e u taj dan kao David, i dom }e Davidov biti kao Bog, kao an|eo Gospodnji pred njima.

12:9 I u taj dan tra`i}u da istrijebim sve narode koji do|u na Jerusalem;

12:10 I izli}u na dom Davidov i na stanovnike Jerusalimske duh milosti i molitava, i pogleda}e na mene kojega probodo{e; i plaka}e za njim kao za jedincem, i tu`i}e za njim kao za prvencem.

12:11 U ono }e vrijeme biti tu`njava velika u Jerusalimu kao tu`njava u Adadrimonu u polju Megidonskom.

12:12 I tu`i}e zemlja, svaka porodica napose; porodica doma Davidova napose, i `ene njihove napose; porodica doma Natanova napose, i `ene njihove napose;

12:13 Porodica doma Levijeva napose, i `ene njihove napose; porodica Semejeva napose, i `ene njihove napose;

12:14 Sve ostale porodice, svaka napose, i `ene njihove napose.

GLAVA 13

U taj }e dan biti otvoren izvor domu Davidovu i stanovnicima Jerusalimskim za grijeh i za ne~istotu.

13:2 I u taj }u dan, govori Gospod nad vojskama, istrijebiti iz zemlje imena idolima da se vi}e ne spominju, i proroke i ne~isti duh ukloni}e iz zemlje.

13:3 I ako ko jo{ usprorokuje, re}i }e mu otac njegov i mati njegova, koji ga rodi}e: ne}e{ biti `iv, jer si govorio la` u ime Gospodnje. I otac }e ga njegov i mati njegova, koji ga rodi}e, probosti, {to prorokova.

13:4 I u taj }e se dan stidjeti proroci svaki svoje utvare, kad bi prorokovao, i ne}e se ogrtati pla{tem od kostrijeti da bi lagali.

13:5 Nego }e svaki re}i: nijesam prorok, ratar sam, jer me ~ovjek najmi od mladosti moje.

13:6 I ako mu ko re~e: kake su ti to rane na ruku? on }e odgovoriti: dopadoh ih u ku}i prijatelja svojih.

13:7 Ma~u, ustani na pastira mojega i na ~ovjeka druga mojega, govori Gospod nad vojskama, udari pastira, i ovce }e se razbje}i, ali }u okrenuti ruku svoju k malima.

13:8 I u svoj zemlji, govori Gospod, dva }e se dijela istrijebiti u njoj i poginuti, a tre}i }e ostati u njoj;

13:9 I tu }u tre}inu metnuti u oganj, i pretopi}u ih kako se pretapa srebro, i oku{a}u ih kako se ku{a zlato; oni }e prizvati ime moje, i ja }u im se odazvati i re}i }u: to je moj narod; a oni }e re}i: Gospod je Bog na{.

GLAVA 14

Evo ide dan Gospodnji, i plijen }e se tvoj razdijeliti usred tebe.

14:2 Jer }u skupiti sve narode na Jerusolim u boj, i grad }e se uzeti, i ku}e oplijeniti i `ene osramotiti, i polovina }e grada oti}i u ropstvo, a ostali narod ne}e se istrijebiti iz grada.

14:3 Jer }e Gospod iza}i, i vojeva}e na narode kao {to vojuje na dan kad je boj.

14:4 I noge }e njegove stati u taj dan na gori Maslinskoj koja je prema Jerusalimu s istoka, i gora }e se Maslinska raspasti po srijedi na istok i na zapad da }e biti prodol vrlo velika, i polovina }e gore ustupiti na sjever a polovina na jug.

14:5 I bje`a}ete u prodol gorsku, jer }e prodol gorska dopirati do Asala, i bje`a}ete kao {to bje`aste od trusa u vrijeme Ozije cara Judina; i do}i }e Gospod Bog moj, i svi }e sveti biti s tobom.

14:6 I u taj dan ne}e biti vidjelo svijetlo i mra~no;

14:7 Nego }e biti jedan dan, koji je poznat Gospodu, ne}e biti dan i no}, jer }e i uve~e biti svjetlost.

14:8 I u taj }e dan prote}i iz Jerusolima voda `iva, pola k isto~nom moru a pola k zapadnom moru, i bi}e i ljeti i zimi.

14:9 I Gospod }e biti car nad svom zemljom, u onaj dan bi}e Gospod jedan i ime njegovo jedno.

14:10 I sva }e se zemlja pretvoriti u ravnicu od Gavaje do Rimona s juga Jerusalimu, koji }e se podignuti i naseliti na svom mjestu od vrata Venijaminovijeh do mjesta gdje su prva vrata, do vrata na uglu, i od kule Ananeilove do tijeska careva.

14:11 I oni }e nastavati u njemu, i ne}e vi}e biti prokletstva, i Jerusolim }e stajati bez straha.

14:12 A ovo }e biti zlo kojim }e Gospod udariti sve narode koji bi vojevali na Jerusolim: tijelo }e svakom posahnuti dok jo{ stoji na nogu, i o~i }e svakom posahnuti u rupama svojim, i jezik }e svakom posahnuti u ustima.

14:13 I u to }e vrijeme biti velika smetnja me|u njima od Gospoda, i hvata}e jedan drugoga za ruku, i ruka }e se jednoga podignuti na ruku drugoga.

14:14 A i Juda }e vojevati na Jerusolim, i blago svijeh naroda unaokolo sabra}e se, zlato i srebro i odijelo vrlo mnogo.

14:15 I zlo kao to zlo sna}i }e konje, mazge, kamile i magarce i svu stoku koja bude u tom okolu.

14:16 I ko god ostane od svijeh naroda koji do|u na Jerusolim, svak }e dolaziti od godine do go-

dine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik sjenica.

14:17 I ako koji od plemena zemaljskih ne bi do{li u Jerusolim da se poklone caru Gospodu nad vojskama, na njih ne}e biti da`da;

14:18 I ako se pleme Misirsko ne bi podiglo i do{lo, na koje ne da`di, bi}e isto zlo kojim }e Gospod udariti narode koji ne bi dolazili da praznuju praznik sjenica.

14:19 Taki }e biti grijeh Misircima i grijeh svijem narodima koji ne bi dolazili da praznuju praznik sjenica.

14:20 U taj }e dan biti na zvoncima konjskim: svetinja Gospodu; i lonci }e u domu Gospodnjem biti kao zdjele pred oltarom;

14:21 I svi }e lonci u Jerusalimu i u Judi biti svetinja Gospodu nad vojskama, i svi koji ho}e da prinesu `rtvu dolaze}i uzima}e ih i kuhati u njima; i u taj dan ne}e vi{e biti Hananejca u domu Gospoda nad vojskama.